یادداشت

وقتی داور وارد زمین بازی می‌شود

ادامه از صفحه اول

سرمایه‌گذار، پیش از آنکه به میزان تابش خورشید یا سرعت باد نگاه کند، به کیفیت نهادها نگاه می‌کند؛ به اینکه آیا مقررات پایدار است، آیا رقابت عادلانه برقرار است و آیا نهادی که مجوز صادر می‌کند، خود در همان بازار ذی‌نفع نیست. در ادبیات سیاست‌گذاری عمومی، این موضوع با عنوان Regulatory Governance یا «حکمرانی تنظیم‌گری» شناخته می‌شود؛ مفهومی که شاید کمتر در مباحث صنعت برق ایران مورد توجه قرار گرفته باشد، اما در تجربه کشورهای موفق، یکی از ارکان اصلی توسعه بازار انرژی محسوب می‌شود. OECD نیز تأکید می‌کند که تنظیم‌گر باید بتواند تصمیمات خود را به‌صورت عینی، بی‌طرفانه و مستقل از منافع تجاری اتخاذ کند و از هرگونه تعارض منافع یا نفوذ ناموجه مصون باشد.

تنظیم‌گر، داور است نه بازیکن

در همه بازارهای توسعه‌یافته، تنظیم‌گر نقشی شبیه داور فوتبال دارد. داور قانون را اجرا می‌کند، بر رقابت نظارت دارد و اجازه نمی‌دهد یکی از تیم‌ها از موقعیت ناعادلانه برخوردار شود. اما تصور کنید همان داور، هم‌زمان مهاجم یکی از تیم‌ها نیز باشد. حتی اگر هیچ خطای عمدی رخ ندهد، اعتماد به نتیجه مسابقه از بین خواهد رفت. اقتصاد نیز دقیقا بر همین منطق استوار است. تنظیم‌گر باید قواعد بازار را تدوین کند، مجوز صادر کند، بر اجرای مقررات نظارت داشته باشد و از حقوق مصرف‌کننده و سرمایه‌گذار حفاظت کند. اما زمانی که همان نهاد، خود به یکی از بازیگران اقتصادی تبدیل شود، مرز میان «تنظیم‌گری» و «فعالیت اقتصادی» کم‌رنگ می‌شود و مسئله‌ای شکل می‌گیرد که اقتصاددانان از آن با عنوان Conflict of Interest یا تعارض منافع یاد می‌کنند. تعارض منافع الزاما به معنای وقوع فساد نیست؛ بلکه وضعیتی است که در آن، ساختار تصمیم‌گیری می‌تواند اعتماد به بی‌طرفی تصمیمات را تضعیف کند.

تجربه اروپا؛ چرا استقلال تنظیم‌گر اهمیت دارد؟

پس از آزادسازی بازار برق در اروپا، یکی از نخستین اصلاحات، تفکیک نقش دولت از نقش بازار بود. اتحادیه اروپا با ایجاد نهادهای مستقل تنظیم‌گر و الزام به تفکیک ساختاری برخی فعالیت‌ها، تلاش کرد اطمینان دهد که قواعد بازار به نفع هیچ بازیگر خاصی تنظیم نمی‌شود. در این چارچوب، نهادهای تنظیم‌گر مستقل در کنار همکاری ACER شکل گرفتند و استقلال اپراتورهای شبکه نیز برای جلوگیری از تعارض منافع مورد تاکید قرار گرفت. در بریتانیا، Ofgem نیروگاه نمی‌سازد، برق نمی‌فروشد و تجهیزات خریداری نمی‌کند. مأموریت آن تنظیم بازار، حفاظت از رقابت و دفاع از حقوق مصرف‌کنندگان است. در آلمان نیز Bundesnetzagentur در جایگاه داور قرار دارد، نه فعال اقتصادی. استرالیا نیز همین الگو را دنبال کرده است. وجه مشترک همه این کشورها یک اصل ساده است: کسی که قانون را می‌نویسد، نباید هم‌زمان یکی از بازیگران همان بازار باشد.

رقابت بی‌طرفانه؛ حلقه مفقوده توسعه

در سال‌های اخیر، OECD مفهوم دیگری را پررنگ کرده است؛ Competitive Neutrality یا «رقابت بی‌طرفانه». بر اساس این اصل، اگر دولت در بازار حضور دارد، نباید از مزیتی برخوردار باشد که رقبا به آن دسترسی ندارند. قواعد بازار باید به‌گونه‌ای طراحی شود که هیچ بنگاهی، صرفا به دلیل وابستگی نهادی یا دسترسی ویژه، برتری ساختاری پیدا نکند. حتی در مواردی که دولت برای تحقق اهداف عمومی در بازار مداخله می‌کند، این مداخله باید تا حد امکان زمین بازی را برای سایر فعالان ناعادلانه نکند. در صنعت برق، این اصل اهمیت دوچندان دارد؛ زیرا سرمایه‌گذاری در نیروگاه‌های تجدیدپذیر، سرمایه‌گذاری بلندمدت است و بازگشت سرمایه ممکن است بیش از یک دهه زمان ببرد. بنابراین سرمایه‌گذار، بیش از هر چیز، به ثبات قواعد بازی نیاز دارد.

درس‌هایی برای ایران

در ایران نیز طی سال‌های اخیر، برخی فعالان صنعت تجدیدپذیر نسبت به نحوه تأمین تجهیزات و فرایندهای مرتبط با واردات، تخصیص منابع و اجرای پروژه‌ها نقدهایی مطرح کرده‌اند. فارغ از اینکه درباره هریک از این نقدها چه قضاوتی وجود داشته باشد، سؤال اصلی در سطح سیاست‌گذاری چیز دیگری است: آیا بهتر نیست نهادی که مسئول تنظیم بازار و توسعه صنعت است، از ایفای نقش مستقیم در فعالیت‌های اقتصادی فاصله بگیرد؟ این پرسش، نه متوجه یک مدیر است و نه یک سازمان. این پرسش، متوجه معماری نهادی صنعت برق ایران است. ممکن است در مقاطعی، به‌دلیل تحریم، محدودیت ارزی یا اختلال در زنجیره تأمین، دولت ناچار به مداخلات اجرایی شده باشد. چنین تصمیماتی در شرایط اضطراری می‌تواند قابل فهم باشد. اما تجربه جهانی نشان می‌دهد آنچه در کوتاه‌مدت یک راه‌حل اضطراری است، اگر به یک سازوکار دائمی تبدیل شود، می‌تواند هزینه سرمایه‌گذاری را افزایش دهد و انگیزه ورود بخش خصوصی را کاهش دهد.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

برنامه توکیو برای مقابله با نفوذ سایبری چین، کره شمالی و روسیه

ژاپن از خواب اطلاعاتی بیدار می‌شود

شرق: پایان دهه‌ها انفعال و خوش‌خیالی در توکیو رقم خورده است؛ جایی که سرقت اسرار تجاری و نفوذ بدافزارهای چینی، ژاپن را وادار کرده تا با عبور از تابوهای دوران پس از جنگ جهانی دوم، از خواب غفلت اطلاعاتی بیدار شود و بزرگ‌ترین طرح بازسازی ساختار اطلاعاتی خود از زمان جنگ جهانی دوم را آغاز کند. این برنامه کلان شامل تأسیس یک سازمان جاسوسی برون‌مرزی و تصویب قوانین سخت‌گیرانه ضدجاسوسی است.

دهه‌هاست که جاسوسان چینی در حال سرقت اسرار تجاری شرکت‌های ژاپنی هستند، سربازان ژاپنی ناآگاهانه از سیستم‌های آلوده به بدافزار چینی استفاده می‌کنند و آژانس فضایی ژاپن هدف حملات هکرهای مرتبط با ارتش چین قرار می‌گیرد. برای دهه‌ها، ژاپن در تلاش بود تا با کشورهایی که از ضعف دستگاه اطلاعاتی آن سوءاستفاده می‌کردند، مقابله کند و پاسخی متقابل بدهد. اکنون، در یک چرخش بزرگ از تابوهای تاریخی که جمع‌آوری اطلاعات را به فعالیت‌های زمان جنگ پیوند می‌داد، دولت ژاپن به دنبال انجام جاسوسی سیستماتیک است. این کشور برای نخستین بار از زمان جنگ جهانی دوم، توانمندی‌های اطلاعاتی خود را بازسازی می‌کند؛ اقدامی که مقامات کنونی و پیشین غربی تأیید کردند دولت‌هایشان از آن استقبال خواهند کرد.

این تلاش گسترده که از تابستان سال جاری آغاز شده و انتظار می‌رود سال‌ها به طول بینجامد، در شرایطی صورت می‌گیرد که دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا، ژاپن و دیگر متحدان را ترغیب می‌کند تا سهم بیشتری از دفاع و امنیت خود را بر عهده بگیرند. این خواسته، نگرانی‌های دیرینه در توکیو پیرامون میزان وابستگی این کشور به ایالات متحده را تشدید کرده است. این تغییرات، بخش کلیدی از هدف سانائه تاکایچی، نخست‌وزیر محافظه‌کار ژاپن، برای بهبود جایگاه امنیتی ژاپن در یک محیط فزاینده تهدیدآمیز است؛ محیطی که با تهدیداتی از سوی چین، کره شمالی و روسیه تعریف می‌شود. تاکایچی که یک شاهین امنیتی (لقب مورد استفاده برای محافظه‌کاران کلاسیک) محسوب می‌شود، بودجه دفاعی کشور را نیز افزایش داده و ممنوعیت صادرات سلاح‌های مرگبار را لغو کرده است.

برنامه‌ریزی برای نفوذ برون‌مرزی

گام نخست این پروژه، ایجاد یک دفتر اطلاعات ملی است تا به عنوان نهادی هماهنگ‌کننده عمل کند. این دفتر مستقیم به نخست‌وزیر گزارش می‌دهد؛ تلاشی برای ایجاد نظم در آژانس‌هایی که گاهی مانند قلمروهای رقیب عمل کرده‌اند. اما توکیو جاه‌طلبی‌های عملیاتی بیشتری نیز دارد. برنامه‌هایی برای تأسیس نسخه ژاپنی سازمان سیا جهت انجام مأموریت‌های جاسوسی فراتر از مرزها، سرمایه‌گذاری در توانمندی‌های شنود ارتباطات و تصویب قوانینی برای تسهیل پیگرد جاسوسان چینی و دیگر عواملی که دولت و صنایع ژاپن را هدف قرار می‌دهند، در دستور کار قرار دارد. کیتارو اونو سیاست‌مدار ژاپنی که رهبری ستاد استراتژی اطلاعاتی حزب حاکم را بر عهده دارد، در گفت‌وگو با واشینگتن‌پست، تصریح کرد محیط امنیتی از زمان پایان جنگ جهانی دوم به شدیدترین و پیچیده‌ترین حالت خود رسیده و هدف تبدیل ژاپن به کشوری امن‌تر است. این مسئله به موازات تلاش آژانس‌های جاسوسی ایالات متحده و همتایان آنها در اروپا، استرالیا و نیوزیلند برای تقویت توانایی نظارت بر تهاجمات احتمالی چین در تایوان و سایر تهدیدات امنیتی منطقه، فوریت بیشتری یافته است. یک مقام پیشین ایالات متحده که در حوزه سیاست‌گذاری امنیتی در آسیا فعالیت داشت، با شرط ناشناس‌ماندن، به واشینگتن‌پست گفت ظرفیت اطلاعاتی ژاپن با وزن استراتژیک آن همخوانی نداشته است. به گفته او، این ضعف مانعی در برابر اقداماتی ایجاد می‌کند که ایالات متحده و دیگر متحدان می‌توانند با همراهی ژاپن انجام دهند. رهبران ژاپنی مدت‌هاست خواستار ایجاد روابط عمیق‌تر با شبکه اطلاعاتی «پنج چشم» متشکل از ایالات متحده، بریتانیا، کانادا، استرالیا و نیوزیلند هستند، اما توانمندی‌های ژاپن تاکنون کافی نبوده است. مقامات اطلاعاتی کنونی و پیشین غربی تأیید کردند ایالات متحده، بریتانیا و دیگران سال‌هاست توکیو را برای بازسازی توانمندی‌های اطلاعاتی خود تحت فشار قرار داده‌اند. یک مقام ارشد اطلاعاتی پیشین غربی تأکید کرد که ژاپن در طول زمان می‌تواند اطلاعات ارزشمندی درباره برخی از دشوارترین اهداف جاسوسی منطقه از جمله چین و کره شمالی ارائه دهد، اما آنها سال‌ها با این نقطه فاصله دارند. به گفته او، اگر آنها بخواهند این کار را با موفقیت انجام دهند، این تازه آغاز یک فرایند طولانی از ظرفیت‌سازی و تغییر عمیق فرهنگی است.

چالش‌های عبور از انفعال

مقامات امنیتی پیشین غربی معتقدند ژاپن در چندین جبهه با موانعی روبه‌روست. آژانس‌های امنیتی موجود این کشور اغلب به نظر می‌رسد در تضاد با یکدیگر عمل می‌کنند و هیچ مرجع مرکزی روشنی برای تعیین اولویت‌ها و الزام به همکاری وجود ندارد. به گفته مقامات، موفقیت یک سرویس جاسوسی جدید به میزان خطرپذیری در کشور و فرهنگی بستگی دارد که به «احتیاط و محافظه‌کاری سنتی» شهرت دارد. یکی از مقامات پیشین تصریح کرد که تأمین مالی و کسب مهارت‌ها برای راه‌اندازی یک سرویس اطلاعات انسانی تنها بخشی از ماجراست، اما بقای این سرویس‌ها به این بستگی دارد که آیا رهبران آن یا ناظران سیاسی‌شان آماده پذیرش ریسک‌های عجیب و غیرمنتظره آن هستند یا خیر. حکومت چین این تحرکات را زیر نظر گرفته است و مقامات چینی با یادآوری گذشته نظامی‌گرایانه ژاپن، به این کشور درباره تلاش‌هایش هشدار داده‌اند. وزارت امور خارجه ایالات متحده پاسخی فوری به درخواست اظهارنظر درباره رویکرد جدید توکیو نداد. ژاپن در حال حاضر از برخی توانمندی‌های اطلاعاتی محدود برخوردار است. آژانس‌های پلیس، مقامات نظامی و دیپلمات‌های این کشور اطلاعات حساسی را درباره دولت‌های خارجی و فعالیت‌های گروه‌های تروریستی و افراطی در ژاپن جمع‌آوری و تحلیل می‌کنند. اما هیچ تلاش جامع شناخته‌شده‌ای برای جمع‌آوری اطلاعات از طریق منابع انسانی، شنود ارتباطات، انجام نظارت یا پیگرد فعالیت‌های مشکوک جاسوسی در خاک این کشور وجود ندارد. «کن کوتانی»، کارشناس امنیت ملی و اطلاعات در دانشگاه نیهون توکیو، تأیید کرد که واقعیت این است ژاپن در حال حاضر قادر به درک این موضوع نیست که در بیشتر موارد اطلاعاتش از طریق جاسوسی به سرقت رفته است و مقامات ژاپنی به‌سادگی از آن بی‌خبرند. این وضعیت تضاد شدیدی با تهدید امنیتی پیشرونده چین دارد؛ کشوری که یک عملیات گسترده جمع‌آوری اطلاعات را هدایت می‌کند و حتی از شهروندان عادی برای جمع‌آوری اطلاعات حساس به نیابت از دولت بهره می‌برد.

میراث آبه

در طول سال‌ها، ژاپن گام‌هایی برای رفع شکاف‌های امنیتی خود برداشته است که از سال ۲۰۱۳ با تصویب قانون جامع حفاظت از اسرار آغاز شد؛ قانونی که نحوه برخورد با اطلاعات طبقه‌بندی‌شده را تعیین می‌کرد. شینزو آبه، نخست‌وزیر پیشین ژاپن که حامی بازنویسی قانون اساسی صلح‌طلبانه تدوین‌شده توسط آمریکا پس از جنگ جهانی دوم و ایجاد یک ارتش رقابتی بود، برای این تغییر فشار آورد. سانائه تاکایچی اکنون پا جای پای آبه، مرشد سیاسی خود، گذاشته است. مقامات ژاپنی می‌گویند تهدیدهای فزاینده از سوی چین محرک اصلی این کشور برای بازسازی سیستم اطلاعاتی بوده است. شیگرو کیتامورا، مشاور پیشین امنیت ملی در کابینه، تصریح کرد که با توجه به اهمیت زنجیره‌های تأمین مواد معدنی حیاتی، نیمه‌هادی‌ها و سایر فناوری‌های پیشرفته برای امنیت ملی ژاپن، نیاز است تا این کشور فعالیت‌های اطلاعاتی خارجی خود را به امنیت اقتصادی نیز گسترش دهد. اما چانلت آوری، مدیر امور سیاسی-امنیتی در مؤسسه سیاست جامعه آسیا، این اقدام را با توجه به سایر اقداماتی که ژاپن در دفاع مستقل خود انجام می‌دهد، یک مسیر جدید و طبیعی خواند. او یادآور شد که آنها تاکنون به رویکردی پراکنده متکی بوده و برای دریافت بخش‌های دیگری از اطلاعات به ایالات متحده وابسته بوده‌اند. اگرچه ترس از نظامی‌گری پیش‌تر مانع تلاش‌ها برای بهبود اطلاعات ژاپن شده بود، اما تاکایچی که حزبش اوایل سال جاری یک پیروزی قاطع در انتخابات به دست آورد، با چنین مقاومتی روبه‌رو نشده است. این امر به تاکایچی و حزبش اجازه داده تا اهداف تابوشکنی مانند قانون ضدجاسوسی را دنبال کنند؛ قانونی که آخرین بار چهار دهه پیش پیشنهاد شد اما پس از مقاومت شدید بر سر نگرانی از نقض حریم خصوصی شکست خورد. کوتانی تأکید می‌کند که محیط امنیت بین‌المللی با وجود کشورهایی مانند چین، کره شمالی و روسیه به‌شدت رو به وخامت گذاشته است. به گفته او، ورق برگشته و اکنون صداهایی که خواستار ضرورت تصویب قوانین ضدجاسوسی هستند، قوی‌تر شده‌اند. با این حال، منتقدان نگران هستند که تاکایچی در حال زیاده‌روی است و خطر قراردادن شهروندان عادی تحت نظارت دولت را به همراه دارد. تتسوفومی هیرای، وکیل حقوق بشر و رهبر انجمن وکلای آزادی ژاپن که با ایجاد آژانس اطلاعاتی جدید مخالف است، ادعا کرد که آزادی‌های شهروندان به‌طور قابل‌توجهی محدود خواهد شد. هیرای در یک موضع‌گیری تقلیل‌گرایانه مدعی شد که جنگ اطلاعاتی خود بخشی از جنگ است و مشکل اینجاست که ژاپن در حال قدم‌گذاشتن به این قلمرو است.

یادداشت

دسترسی به غذای سالم؛ ضرورت‌ها و چالش‌های اصلاح سیاست

ادامه از صفحه اول

از سوی دیگر، سیاست‌های حمایتی بخش کشاورزی نیز نیازمند بازنگری است. طی سال‌های گذشته، بخش عمده حمایت‌های دولتی بر تولید محصولات اساسی و انرژی‌زا مانند گندم متمرکز بوده است؛ در حالی که تولید محصولات مغذی نظیر حبوبات، سبزیجات، میوه‌ها و برخی محصولات پروتئینی کمتر مورد حمایت قرار گرفته‌اند. اگرچه حمایت از تولید محصولات راهبردی برای حفظ امنیت غذایی ضروری است، اما امنیت غذایی امروز فقط به تأمین کالری محدود نمی‌شود و کیفیت تغذیه نیز باید به همان اندازه مورد توجه قرار گیرد. از منظر اقتصادی، تورم مزمن و کاهش قدرت خرید خانوارها، مهم‌ترین عامل محدودکننده دسترسی به غذای سالم در ایران است. حتی اگر عرضه مواد غذایی افزایش یابد، تا زمانی که درآمد واقعی مردم با رشد قیمت‌ها همگام نباشد، امکان بهره‌مندی از یک رژیم غذایی متعادل برای بخش بزرگی از جامعه فراهم نخواهد شد. از این رو، سیاست‌های حمایت از معیشت خانوارها، کنترل تورم و افزایش ثبات اقتصادی نیز بخشی جدایی‌ناپذیر از سیاست‌های امنیت غذایی محسوب می‌شوند. یافته‌های فائو و تجربه کشورهای موفق نشان می‌دهد کاهش هزینه رژیم غذایی سالم مستلزم اجرای هم‌زمان سرمایه‌گذاری‌های زیرساختی و اصلاحات نهادی است. در ایران نیز توسعه سامانه‌های نوین آبیاری، ارتقای بهره‌وری مصرف آب، بهبود راه‌های روستایی، گسترش زنجیره سرد، توسعه صنایع تبدیلی و بسته‌بندی، سرمایه‌گذاری در تحقیقات کشاورزی، اصلاح بذرها، مکانیزاسیون و استفاده از فناوری‌های نوین می‌تواند هزینه تولید و عرضه محصولات مغذی را کاهش دهد. این اقدامات علاوه بر افزایش بهره‌وری، موجب کاهش ضایعات، افزایش درآمد تولیدکنندگان و کاهش قیمت نهایی برای مصرف‌کنندگان خواهد شد. در کنار این اقدامات، اصلاح ساختار بازار محصولات کشاورزی نیز ضروری است. توسعه قراردادهای مستقیم بین تولیدکنندگان و خرده‌فروشان، کشاورزی قراردادی، ایجاد و تقویت بازارچه‌های محلی، تقویت تعاونی‌های تولید و بازاریابی، توسعه تجارت الکترونیک محصولات کشاورزی و کاهش واسطه‌گری غیرضروری می‌تواند فاصله قیمت مزرعه تا بازار مصرف را کاهش دهد. همچنین بازنگری در سیاست‌های تعرفه‌ای، تسهیل واردات نهاده‌های تولید، حمایت هدفمند از تولید محصولات مغذی و اصلاح نظام یارانه‌ها می‌تواند به بهبود دسترسی خانوارها به غذای سالم کمک کند.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

آگهی تجدید مزایده عمومی یک مرحله ای شماره ۴۰۵/۱۱/۰۱/۰۷ – نوبت اول

شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش

مزایده‌گزار: شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه کیش (سهامی خاص)
موضوع تجدید مزایده: «واگذاری قطعی عرصه و اعیان مجتمع خدماتی (ساختمان نیمه کاره) واقع در قطعه ۴- COM جنوب فاز۲A شهرک میرمهنا»
مبلغ برآورد اولیه و تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار مطابق جدول به شرح ذیل:

قطعه	کاربری	منطقه	موقعیت	تعداد طبقات یا زیرزمین	مساحت عرصه (مترمربع)	مساحت اعیان (مترمربع)	توضیحات	مبلغ پایه مزایده (ریال)	مبلغ سپرده شرکت در (مزایده) ریال
Com-۴	خدماتی	۳ اقتصادی کیش	بلوار ولایت بلوار کاج خیابان راش جنوبی	۵	۴۲۳۲	۸۷۵۵.۹۹	پیشرفت فیزیکی پروژه ۵۱ درصد	۸.۸۲۵.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰	۱۹۸.۲۳۰.۰۰۰.۰۰۰

تاریخ فروش اسناد مزایده: از تاریخ درج آگهی (دوشنبه ۱۴۰۵/۰۵/۰۵) در سایت شرکت (idctender.kish.ir) تا ساعت ۱۴ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۲
آخرین مهلت زمان تحویل اسناد مزایده: از تاریخ درج آگهی فروش اسناد تا ساعت ۱۴ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۰
محل‌های فروش اسناد مزایده و تحویل پاکات:
دفتر مرکزی: جزیره کیش- لوپ دیدار- خیابان برج صدف- برج صدف- طبقه سوم - دبیرخانه کمیسیون معاملات شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش - تلفن۴۴۴۵۳۳۵۳ -۰۷۶
دفتر تهران: بزرگراه نلسون ماندلا- بالاتر از چهارراه شهید حقانی (جهان کودک)- نبش خیابان کیش- ساختمان منطقه آزاد کیش- شماره ۴۵ - طبقه دوم تلفن: ۸۸۸۸۰۲۶۰- ۸۸۷۷۱۹۰۳ -۰۲۱
• سامانه اینترنتی مزایده ها و مناقصات شرکت سرمایه گذاری وتوسعه کیش idctender.kish.ir (صرفاً فروش)
مبلغ فروش اسناد مزایده: ۱۵.۰۰۰.۰۰۰ (پانزده میلیون) ریال وجه نقد که می‌بایست به حساب شماره ۷۰۰۸۳۳۴۶۴۵۹۰ به شماره شبا IR۸۴۰۶۱۰۰۰۰۰۰۰۷۰۰۸۳۳۴۶۴۵۹۰ نزد بانک شهر شعبه پردیس کیش به نام شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه کیش واریز گردد.
• مبلغ خرید اسناد از طریق سامانه اینترنتی شرکت ۱۰.۰۰۰.۰۰۰ (ده میلیون) ریال می‌باشد.
• نوع سپرده شرکت در مزایده که می‌بایست به یکی از سه روش ذیل ارائه شود:
• ارائه ضمانتنامه بانکی بدون هرگونه قید و شرط به نام مزایده گزار مطابق ضوابط مندرج در اسناد مزایده با اعتبار سه ماه و قابل تمدید برای سه ماه دیگر
• چک بانکی تضمینی در وجه شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه کیش.
• رسید واریز نقدی به حساب شماره ۷۲۱۷۱۱۶۲۵۹۶۵۷۱ به شماره شبا IR۰۷۰۶۰۰۷۲۱۷۰۱۱۰۶۲۵۹۶۵۷۰۰۱ نزد بانک قرض الحسنه مهر ایران به نام شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه کیش.
شرایط موضوع مزایده:
• پرداخت مبالغ پیشنهادی بصورت ۳۰ درصد نقد والباقی طی اقساط ۳۶ ماهه (بدون کارمزد) و یا پرداخت مبالغ پیشنهادی به صورت ۳۰ درصد دریافت نقدی و الباقی اقساط تا سقف حداکثر ۶۰ ماهه و با احتساب سود مصوب بانکی برای تسهیلات بلند مدت
کلیه پیشنهاددهندگان در صورت تمایل و پس از خرید اسناد می توانند با هماهنگی مدیریت سرمایه گذاری و فروش با شماره۷۲ -۴۴۴۵۳۳۷۱ -۰۷۶ (داخلی ۱۱۰ و یا ۱۱۷) موبایل : ۰۹۳۴۷۶۸۲۵۰۸ از محل موضوع مزایده بازدید نمایند.
• برنده مزایده می بایست پیش پرداخت را صرفاً بصورت نقدی واریز و اصل فیش واریزی را به امور مالی شرکت تحویل نماید.
• امکان تهاتر مطالبات و یا ارائه اعلامیه مالی توسط پیشنهاددهندگانی که دارای مطالبات از سازمان منطقه آزاد کیش، و شرکت های تابعه می باشند وجود نداشته و امکان تسویه مطالبات با تعهدات مالی مندرج در شرایط اسناد مزایده وجود ندارد.
سایر شرایط
• هزینه درج هر دو نوبت آگهی وکارشناسی رسمی دادگستری به عهده برنده مزایده می‌باشد.
• شرکت کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی در مزایده آزاد است.
• به پیشنهادهای فاقد امضاء، مشروط، مخدوش و پیشنهادهایی که بعد از انقضای مدت مقرر در آگهی واصل شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
• به پیشنهادهای فاقد سپرده، سپرده های مخدوش یا کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد.
• با عنایت به تجدید مزایده حداقل تعداد پیشنهادات واصله در مرحله بازگشایی پاکات «الف» ، «ب» و «ج» یک پیشنهاد می باشد.
• پاکات در ساعت ۱۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۵ در جلسه کمیسیون معاملات در دفتر مرکزی شرکت بازگشایی خواهند شد.
• حضور متقاضیان یا نماینده تام الاختیار پیشنهاد دهندگان در جلسه بازگشایی پاکات «ج» در صورت ارائه معرفی‌نامه کتبی، مجاز می‌باشد.
• مزایده گزار در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مخیر خواهد بود و ارائه اسناد مزایده هیچگونه حقی برای پیشنهاددهندگان ایجاد نخواهد کرد.
• سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مزایده درج گردیده است.
• جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن شماره۷۲ -۴۴۵۳۳۷۱ -۰۷۶ موبایل : ۰۹۳۴-۷۶۸۲۵۰۸ تماس یا به سامانه اینترنتی مزایده ها و مناقصات شرکت سرمایه گذاری وتوسعه کیش idctender.kish. ir مراجعه فرمایید.

شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه کیش

نوبت دوم
شناسه : ۲۲۳۳۰۹۴

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای با ارزیابی کیفی بصورت یکپارچه شماره ۱۴۰۵/۱۶

شرکت برق منطقه ای باختر روابط عمومی

شرکت سهامی برق منطقه ای باختر در نظر دارد نسبت به واگذاری پروژه زیر از طریق برگزاری مناقصه عمومی به شرکتهای واجد صلاحیت اقدام نماید :
۱-موضوع مناقصه : خرید ۱۵۰ اصله تیر بتنی گرد ۱۵ متری.
۲-مدت تحویل تجهیزات: هشت (۸) ماه شمسی .
۳-محل تحویل تجهیزات : استان همدان – تویسرکان- کیلومتر ۲۰ جاده تویسرکان – کنگاور پست ۶۳ کیلوولت تویسرکان ۲
۴- مبلغ برآورد :-/ ۰۰۰ ۹۹۴ ۸۸۷ ۴۴ ریال .
۵- سپرده شرکت در فرآیند ارجاع کار: به مبلغ/ ۷۰۰ ۳۹۹ ۲۴۴ ۲ ریال بصورت یکی از تضامین قابل قبول ذکر شده در فرآیند ارجاع کار، مطابق آئین نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۹۴/۹/۲۲ هیئت وزیران
۶- محل تحویل پاکت تضمین شرکت درفرآیند ارجاع کار: فوق به نشانی اراک – میدان امام خمینی (ره)– بزرگراه امام علی(ع) - جنب پل راه آهن – دبیرخانه شرکت برق منطقه ای باختر .
۷-اطلاعات تماس سامانه تدارکات الکترونیکی دولت جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: به شماره تلفن: ۳۳۲۴۵۲۴۸-۰۸۶ و مرکز راهبری و پشتیبانی به شماره تلفن : ۱۴۵۶ .
– کلیه شرکتهای واجد شرایط متقاضی شرکت در مناقصه فوق می توانند جهت اخذ اسناد مناقصه از تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۰۴ لغایت ۱۴۰۵/۰۵/۱۰ به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir مراجعه نمایند، لازم است مناقصه گران درصورت عدم عضویت قبلی در سامانه، مراحل ثبت نام درسامانه ودریافت گواهی امضاء الکترونیکی راجهت دریافت اسناد و شرکت در مناقصه محقق سازند. مهلت بارگذاری پیشنهادات تا ساعت ۱۲ روز یکشنبه مورخ۱۴۰۵/۰۵/۲۵ به نشانی فوق می باشد، ضمنا" پیشنهادات بارگذاری شده در ساعت ۰۹:۰۰ صبح روز دو شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۶ در محل سالن شهید افسریان شرکت سهامی برق منطقه ای باختر به نشانی بالا به ترتیب قید شده در اسناد مناقصه بازگشایی می گردد، به پیشنهادات فاقد سپرده به مبلغ و صورت قید شده فوق الذکر، فاقد امضا، مشروط، مخدوش ترتیب اثر داده نخواهد شد و شرکت سهامی برق منطقه ای باختر در رد یا قبول پیشنهادات مختار می باشد .
– آگهی فوق در شبکه اطلاع رسانی شرکت توانیر به نشانی WWW.tavanir.org. ir قابل رویت می باشد.
تاریخ انتشار نوبت اول آگهی – ۱۴۰۵/۰۵/۰۴
تاریخ انتشار نوبت دوم آگهی – ۱۴۰۵/۰۵/۰۵

دفتر روابط عمومی شرکت سهامی برق منطقه ای باختر
۲۹۰۳